

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กฤษณ์ ทองเลิศ . สื่อมวลชน การเมืองและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น ,กรกฎาคม 2539.
- กัลยา สุวรรณแสง . จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ,2538.
- คณะกรรมการการศึกษาบทยทสื่อมวลชนในการพัฒนาเด็ก . บทบาทสื่อมวลชนในการพัฒนาเด็ก . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น ,2535.
- จรัส มานตรี . ความสัมพันธ์ของการเปิดรับความพึงพอใจในการอ่านนิตยสารประเภทอาชญากรรมกับทัศนคติต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่นในกรณีศึกษานิตยสาร"อาชญากรรม" และ"191" กับวัยรุ่นในชุมชนแออัดคลองเตย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ,2538.
- ชนัญชี่ กาญจนอุไรโรจน์ .การศึกษาภาพลักษณ์สตรีในหนังสือพิมพ์รายวันในช่วงปี พ.ศ. 2528-2537 . วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2530.
- ชฎา เปรมโยธิน .หนังสือพิมพ์รายวันกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน :ศึกษาเชิงวิเคราะห์เนื้อหา เฉพาะหน้าสำหรับเด็กและเยาวชน.นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2538.
- ครุณี หิรัญรักษ์ . นิตยสาร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2530.
- เดโช สวานานนท์ . จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์ , 2510.
- คณัย หวังบุญชัย .ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ และสร้างความพึงพอใจในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของหนังสือพิมพ์รายวัน. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2538.
- นราศรี iveau nichกุล . การวิจัยขั้นดำเนินการ 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พิมพ์ครั้งที่ 7 ,2538.
- นันทวัน สุชาติ . หนังสือพิมพ์กับเสียงเรียกหาทางจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์นิเทศสาร ,2520.

- นวลทิพย์ ปริญญาญกุล . ความต้องการและความสนใจด้านรูปแบบหนังสือการ์ตูนของเด็กไทย ศึกษาเชิงวิเคราะห์เปรียบเทียบ กรณีเด็กในเขตกรุงเทพมหานคร และเด็กในอำเภอจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2538.
- ประภาศน์ อวยชัย . บทบาทคดีเด็กและเยาวชนกับความมั่นคงแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น , 2515-2516.
- ปริญญา ปราชญานุพร . สื่อมวลชนทำให้เด็กเสียคนหรือไม่ . กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์บุ๊คส์เอเชนส์ , 2527.
- พินิจ ศุภมัสสุ์อังกูร .เพศศึกษา :การวิเคราะห์เนื้อหาและประเมินค่านิตยสารและหนังสือพิมพ์ . วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2528.
- พัชนี เชยจรรยา . การใช้โปรแกรมSPSS* สำหรับงานวิจัยนิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2533.
- พัชนี เชยจรรยา,เมตตา กฤตวิทย์ และ ติรนนท์ อนวัชศิริวงศ์ . แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์ . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2530.
- พิมพ์พร ยิ่งยง .ข่าว และภาพเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงในหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวัน :วิเคราะห์เปรียบเทียบข่าวสดกับมติชน. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2539.
- พรพนิต พ่วงภิญโญ . บทบาทของหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2531.
- ทัศนพร จันทร์ . การวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร ด้านปัญหาโสเภณีในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 4 ชื่อฉบับ. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2539.
- มาลินี วงษ์สิทธิ์ . ทัศนคติต่อค่านิยมเกี่ยวกับครอบครัวในสังคมไทย . กรุงเทพฯ : สถาบันประชากรศาสตร์ สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2535.
- โยธิน สันสนยุทธ และ จุมพล พูลภัทรชีวิน . จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ,กรุงเทพฯ:2529.
- สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา . 2528 . รายงานคณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรมวุฒิสภา พิจารณาศึกษาเกี่ยวกับเรื่องสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน . พระนคร : รัฐสภา.

- วิเชียร เกตุสิงห์ . หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช ,2530.
- สมควร กวียะ . การสื่อสารมวลชน บทบาทหน้าที่ต่อชีวิตความรับผิดชอบต่อสังคม . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ,2536.
- โสภา ชูพิกุลชัย . ความรู้เบื้องต้นทางบุคลิกภาพ อันมีแนวโน้มต่อการประกอบอาชีพอาชญากรรมในประเทศไทย . วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล ,2532 .
- สุพัฒนา สุภาพ . ปัญหาสังคม . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2539.
- โสภณศรี จันทร์ประภา . การบริหารทางจิตสำหรับเด็กวัยรุ่น . ที่ระลึกในงานเสด็จพระราชดำเนินพระราชทานเพลิงศพ ม.ล.ชูชาติ กำภู : พระนคร , 2512.
- ศูนย์ประสานงานพัฒนาชุมชนกรุงเทพมหานครสำนักสวัสดิการสังคม ก.ท.ม . 2523 .สรุปการสำรวจชุมชนแออัดในเขตกรุงเทพมหานคร . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศูนย์ประสานงานพัฒนาชุมชนกรุงเทพมหานครสำนักสวัสดิการสังคม ก.ท.ม .
- อรสา ปานขาว .พฤติกรรมที่ยอมรับ ด้านการป้องกันยาเสพติดทางวิทยุโทรทัศน์ของประชาชนในเขตชุมชนคลองเตย. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2537.

ภาษาอังกฤษ

- Kilander Frederick. H. Sex Education In The Schools. The Macmillan Company , New York: 1970.
- Henry Habberly . Perception . H.H Price. Methuen , London :1954.
- Lan E.Gordon . Thories of Visual Perception . University Of Exeter : 1992.
- Herbert A.Otto . Sex And Violence On The Aricannewsstand. Violence And Mass Media,NewYork:1968.
- Otto N.Jarsen . Violence And The Mass Media. NewYork , University :1968.
- Earl R.Babble . Survey Research Methods . University Of Hawaii :1973.

ภาคผนวก

สรุปปัญหาที่ผ่านมาของเด็กและเยาวชนที่ได้รับการสนับสนุนทุนการศึกษาจากมูลนิธิดวงประทีป
ช่วงระหว่างปี พ.ศ.2539-31 ธันวาคม 2539

ฝ่ายทุนการศึกษาในปีการศึกษา 2539 ปัจจุบันมีนักเรียนทุนทั้งสิ้น 2,159 คน ซึ่งรวมทั้งเด็กทุนการศึกษาต่างจังหวัดด้วย และจากการที่ได้สำรวจข้อมูลการติดตามปัญหาเด็กทุนทั้งหมดที่มีปัญหาออกเรียนกลางคัน และจบการศึกษาในระดับ ป.6/ม.3/ม.6/ ป.ว.ช.3/ป.ว.ส.2 /มหาวิทยาลัย ซึ่งได้มีการติดตามรวบรวมข้อมูลมาตั้งแต่ 1 มกราคม -31 ธันวาคม 2539 รวมระยะเวลา 1 ปี นั้น ผลจากการสำรวจติดตามพบว่า มีเด็กออกเรียนกลางคันด้วยสภาพปัญหาต่างๆ กันรวม 162 คน และจบการศึกษาในระดับต่างๆ ดังกล่าวอีก 64 คน ซึ่งรวมเด็กที่ได้มีการติดตามสำรวจข้อมูลทั้งสิ้น 226 คน

ปัจจุบันมีเด็กทุนชุมชนแออัดคลองเตย 1,684 คน และทุนในต่างจังหวัด 200 คน รวมมีนักเรียนทุนคงเหลือทั้งสิ้น 1,884 คน(จากยอดเด็กทั้งหมดสิ้นปี 2539) และในจำนวนทุนการศึกษาในคลองเตย 1,684 คนนั้น มีเด็กทุนการศึกษาที่ได้รับทุนเพิ่มจากเดิมเป็น 2 เท่าตัวอีก 365 คน ซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหาเด็กออกจากโรงเรียนกลางคันทางหนึ่ง ต้องดูกันไปอีกสักระยะว่าจะแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้จริงหรือไม่

ปัญหาเด็กออกจากโรงเรียนกลางคันและเด็กที่จบการศึกษาในแต่ละระดับนั้น มีสาเหตุและปัจจัยหลายประการ ซึ่งปัญหาที่พบประการสำคัญที่ยังคงติดอันดับหนึ่งอยู่เสมอๆ มา คือ ปัญหาการย้ายไปอยู่ต่างจังหวัดในภูมิลำเนาเดิมหรือย้ายออกไปอยู่นอกชุมชนคลองเตย จากการสำรวจวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ปัญหาสาเหตุใหญ่ คือ ย้ายกลับภูมิลำเนาเดิมเสียเป็นส่วนมาก โดยเฉพาะปัญหาที่สำคัญ คือ การติดหนี้คอกลอย และสภาวะเศรษฐกิจครอบครัว ตลอดจนความล่มสลายของครอบครัวนี้เอง จากการติดตามข้อมูลเด็กการวิเคราะห์ ถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับปัญหาทางการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาทางการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสในสังคมให้โอกาสมากขึ้น และเป็นพันธะสัญญาที่แสดงว่า “คนในสังคมทุกๆ คน ต้องร่วมมือแก้ไขปัญหาดังกล่าวไปพร้อมๆ กันเพื่อสร้างโอกาส และช่วยใ้คนเหล่านั้นสร้างสรรค์สังคมต่อไป” จากรณีปัญหาดังกล่าวจะแยกให้เห็นเป็นตารางรายละเอียดหัวข้อต่างๆ ได้ดังนี้ คือ

1.เด็กที่ออกจากโรงเรียนกลางคันในแต่ละระดับชั้นตั้งแต่ อนุบาล - มหาวิทยาลัย (ข้อมูล 1 ม.ค.- 31ธ.ค. 2539)

ลำดับที่	ระดับชั้นการศึกษา	ชาย	หญิง	รวม
1.	ชั้นอนุบาล	8	9	17
2.	ป.1	1	5	6
3.	ป.2	1	4	5
4.	ป.3	3	2	5
5.	ป.4	4	4	8
6.	ป.5	11	3	14
7.	ป.6	7	6	13
8.	ม.1	8	5	13
9.	ม.2	12	11	23
10.	ม.3	13	9	22
11.	ม.4	6	1	7
12.	ม.5	2	1	3
13.	ม.6	-	1	1
14.	ป.ว.ช.1	2	4	6
15.	ป.ว.ช.2	2	3	5
16.	ป.ว.ช.3	1	1	2
17.	ป.ว.ศ.1-2	1	3	4
18.	มหาวิทยาลัย	2	6	8
รวม	ทุกระดับการศึกษา	84	78	162

2.เด็กที่จบการศึกษาในระดับชั้น ป.6/ม.3/ม.6/ป.ว.ช.1-3/ป.ว.ส.3/และมหาวิทยาลัย หลังจากสิ้นสุดของการเก็บข้อมูลเด็กและเยาวชน ตั้งแต่ 1 ม.ค.- 31 ธ.ค. 2539(ระยะเวลา 1 ปี)

ลำดับที่	ระดับชั้นการศึกษา	ชาย	หญิง	รวม
1.	ป.6	3	4	7
2.	ม.3	23	11	34
3.	ม.6	1	4	5
4.	ป.ว.ช.3	5	5	10
5.	ป.ว.ส.2	-	2	2
6.	มหาวิทยาลัย	3	3	6
รวม	ทุกระดับการศึกษา	36	28	64

3.สภาพปัญหาของเด็กที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน ที่ทำให้นักเรียนทุนในระดับการศึกษาต่างๆ ไม่สามารถศึกษาต่อได้ สามารถแยกได้ดังนี้

สภาพปัญหา	อนุบาล	ป.1-ป.6	ม.1-ม.6	ป.ว.ช:1-3	ป.ว.ส.1-2	มหาวิทยาลัย	รวม
*1.ย้ายออกนอกพื้นที่ ย้ายไปอยู่ต่างจังหวัดหรือติดตามตัวเด็กไม่พบตัวเด็กและครอบครัว	14	33	18	6	2	1	74
*2.เศรษฐกิจครอบครัวไม่ดี (ฐานะยากจนมาก) จึงส่งเรียนต่อไม่ไหวจริงๆ	-	3	9	3	5	1	21
3.ไม่ยอมเรียน (หัวไม่ตี คิดเที่ยว ขี้เกียจเรียน	-	5	9	1	-	-	15
4.สภาพแวดล้อมของเด็ก(ครู,เพื่อน, พ่อ,แม่,พี่น้อง)	-	3	10	2	-	1	16
5.งดทุนการศึกษา (ช่วยเหลือตนเองได้)	3	4	-	1	1	4	13
*6.มีครอบครัว(แต่งงาน)	-	-	5	-	3	1	9
7.ติดยาเสพติด	-	2	3	-	-	-	5

(ต่อ) 3.สภาพปัญหาของเด็กที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน ที่ทำให้นักเรียนทุนในระดับการศึกษาต่างๆ ไม่สามารถศึกษาต่อได้ สามารถแยกได้ดังนี้

สภาพปัญหา	อนุบาล	ป.1-ป.6	ม.1-ม.6	ป.ว.ช.1-3	ป.ว.ส.1-2	มหาวิทยาลัย	รวม
*8.ติดยาเสพติด	-	1	2	-	-	-	3
*9.เด็กเสียชีวิต	-	-	2	-	-	-	2
รวม	17	51	58	13	11	8	158

หมายเหตุ

- *1. ส่วนใหญ่ย้ายไปต่างจังหวัดและหนีหนี้คอกลอย 16 รายจากจำนวน 74 ราย
- *2. ครอบครัวไม่สามารถส่งเสียได้จึงออกมาทำงานช่วยเหลือครอบครัว
- *3. เป็นผู้หญิงทั้ง 10 คน
- *4. อุบัติเหตุ

4.สภาพปัญหาของเด็กทุนที่จบการศึกษาในระดับชั้น ป.6 / ม.3 / ม.6 / ป.ว.ช.1-3 / ป.ว.ส.2 ที่จบแล้วไม่ศึกษาต่อ

ลำดับที่	สภาพปัญหา	ป.6	ม.3	ม.6	ป.ว.ช.1-3	ป.ว.ส. 2	รวม
1.	จบการศึกษาและออกมาทำงานช่วยเหลือครอบครัว	-	10	1	7	6	24
2.	เศรษฐกิจภายในครอบครัว(ไม่สามารถเรียนต่อได้)	2	2	1	1	-	7
3.	ไม่ชอบเรียนติดเที๋ยวจี้เกียจเรียน	1	6	-	-	-	7
4.	งดทุนการศึกษา(ช่วยเหลือตัวเองได้)	1	4	1	1	-	7
5.	ย้ายออกไปอยู่นอกพื้นที่ หรือต่างจังหวัดหรือติดตามตัวเด็กไม่ได้	1	2	1	2	-	6
6.	มีครอบครัว	-	3	-	1	-	4
7.	สอบรัฐบาลไม่ได้และไม่สามารถเข้าเรียนเอกชนได้	1	3	-	-	-	4
8.	เรียนศึกษาผู้ใหญ่(หรือ ก.ศ.น.)	-	2	-	-	-	2
9.	สภาพแวดล้อม(ครู, เพื่อน,พ่อแม่)	-	1	1	-	-	2
10.	ศึคยาเสพติด	-	-	1	-	-	1
รวม		6	33	5	12	6	64

5.ตารางเปรียบเทียบสถิติเด็กออกจากโรงเรียนกลางคัน และเด็กที่จบการศึกษาในแต่ละระดับระหว่างปี 2537-2539 ของนักเรียนทุนการศึกษาในพื้นที่คลองเตย

ลำดับที่	ปัญหาเด็กนักเรียนทุนการศึกษา	ปี2538	ปี2539	ปี2540
1.	เด็กออกจากโรงเรียนกลางคัน	105	222	162
2.	เด็กที่จบการศึกษาในแต่ละระดับ	45	96	64
	รวม	150	138	226

หัวข้อเรื่อง... สื่อมวลชน

นิตยสาร/หนังสือพิมพ์... ดิฉัน

ปีที่... 47 ฉบับที่... 17 วันที่... 15 เดือน... กรกฎาคม พ.ศ. 2537

หน้า... 4

สื่อมวลชน กับความรับผิดชอบจริยธรรมของสังคม

ทีนี้เข้ามาของวันใหม่สิ่งหนึ่งที่ขาดไม่ได้ก็คือการได้รับข่าวสารและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของวันที่ผ่านมาว่ามีข่าวอะไร ความเป็นไปของสังคม เศรษฐกิจ บ้านเมืองได้เปลี่ยนแปลงไปเช่นใดจากหนังสือพิมพ์รายวันผู้ที่ได้รับข่าวสารมากที่สุดย่อมเป็นบุคคลที่ได้เปรียบรอบรู้ดีกว่า ถ้าหากเป็นระบบธุรกิจแล้วยิ่งถือว่าเป็นข่าวสาร ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานอย่างยิ่ง สิ่งหนึ่งที่ทุกคนจะต้องตระหนักก็คือข่าวสารที่ถูกตีพิมพ์ตามหน้าหนังสือพิมพ์รายวันนั้นอาจมีความคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงอยู่บ้าง อย่างเช่นเหตุการณ์เดียวกันหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับก็จะพาดหัวข่าวและข้อความข่าวแตกต่างกันออกไป สุดแท้แต่ว่าฉบับใดได้รับข้อมูลเพื่อการทำข่าวให้มากที่สุดเท่านั้น เป็นต้น แต่ข่าวของวันอังคารที่ 16 กรกฎาคม 2539 เป็นข่าวสารที่สร้างความสะเทือนใจให้ประชาชนและผู้ได้พบเห็น เมื่อสื่อมวลชนเป็นหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งได้ตีพิมพ์ภาพและข่าวของนักร้องนักร้องนักแสดงที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งของเมืองไทยถ่ายภาพหวานหวาน ยั่วๆ อย่างไม่เกยพบเห็นมาก่อนหากมองในแง่ของชีวิตชาวบ้าน สังคมโลกก็คงเป็นเรื่องธรรมดา แต่ถ้าหากมองในแง่ของคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณของสื่อมวลชนที่จะต้องรับผิดชอบต่อศีลธรรมอันดีงามของสังคมไทยเราแล้วก็น่าจะต้องถกเถียงกันอยู่บ้าง เพราะถ้าหากภาพและข่าวเช่นนี้ถูกนำเสนอต่อไปอีกก็มองเห็นได้ว่าสังคมเราเหลวแหลกกันหมดสิ้นแล้ว

คงเอื่อยอ้าไม่ได้ว่าหนังสือพิมพ์ฉบับใดได้ตีพิมพ์ภาพและข่าวกันอย่างไรก็ตาม เพราะทุกคนทราบคืออยู่แล้ว สิ่งที่เป็นข่าวน่าจะมีองถึงกว่าความเป็นธรรมของสตรีเพศผู้ถูกนำมาประจานกันบ้าง หากเป็นนางช่อทองฉัพพและนายโคโค คงเป็นททรมของสื่อสิ่งทกระทบ

เรด ก็น่าจะเป็นเรื่องธรรมดาเพราะคนเรายังมีกิเลส คัดหา รากะกันอยู่
แต่ว่าสิ่งพิมพ์เหล่านี้จะถูกขายให้กับบุคคลที่เหมาะสมแก่เพศและวัย
เท่านั้น หากตกอยู่ในกลุ่มของเด็ก เขาวรรณก็คงเป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วง
เพราะจะทำให้เกิดการขู่ขู่ รากะ คัดหา ความกำหนดจนหาทางออก
ในทางที่ผิดกฎหมายบ้านเมืองหรือกลายเป็นอาชญากรไปเลยก็มี สิ่ง
พิมพ์ขู่ขู่ถือว่าผิดกฎหมายบ้านเมือง แต่ก็สามารถขายกันอย่าง
เป็นล่ำเป็นสันก็คาดคั้นโดยเฉพาะผู้ชายไม่มีใครเคยปฏิเสธว่าไม่คิ

สิ่งพิมพ์ขู่ขู่อีกเรื่องหนึ่งที่น่าเป็นห่วงในขณะนี้ก็คือการโฆษณาว่าคือ
คำร้อไอเกะคามหน้าหนังสือพิมพ์ว่ามีสรรพคุณอย่างโน้นอย่างนี้ มีสตรี
เพศสาวสวย เช็กซ์ นุ่งน้อยห่มน้อยให้ดูให้ชมอย่างเปลื้องคา บาง ครั้ง
ก็ใช้ศัพท์ที่ขู่ขู่จนเกินสุดที่จะบรรยายถึงแม้ว่าผู้เขียนจะยังไม่เคย เห็น
ไม่ได้เห็นเนื้อหาของวิดีโอคำร้อไอเกะเลยก็ตาม แต่เมื่อมองถึงการ คิพิมพ์
โฆษณาเชิญชวนเพื่อการเสพการบริโภคของประชาชนผู้ได้รับข่าวสารแล้ว
คงไม่แตกต่างกับการโฆษณาสิ่งขู่ขู่การบดขี้ด ๆ โดยไม่ต้องแอบอ้างว่า
เพื่อการฝึกร้องเพลงหรือรักษาเพลงไทย ๆ ไว้ให้ลูกหลานได้สืบทอดกัน

วิดีโอคำร้อไอเกะไปนี้หากตกอยู่ในมือของผู้บริโภคที่เป็นผู้ใหญ่
และมีครอบครัวแล้วก็คงเป็นเรื่องธรรมดาเพราะรู้จักเลือกว่าอะไรควร
หรือไม่ควร แต่มีไซ่เพียงเท่านั้น บัดนี้สิ่งดังกล่าวได้กลายเป็นล่อลอม
เมาเด็ก เขาวรรณกันอย่างชัดเจนแล้ว แม้แต่คดีล่าสุดเด็กชายวัยเพียง 14
ขวบก็ข่มขืนเด็กหญิงวัยเพียง 3 ขวบ ได้เพราะได้ดูวิดีโอไปแล้วเกิด
ยารมณ์ทางเพศเกิดความกำหนัดแล้วจนก่อคดีอย่างน่าสลดใจ หากจะมอง
ในแง่ของผลประโยชน์อันเกิดจากการค้าหรือผลกำไรที่ได้จากการ
ผลิตและจำหน่ายแล้วคงไม่ต้องบอกว่าได้กำไรมหาศาลมากนักเพียงใด

เป็นไปได้หรือยังที่รัฐบาลหรือผู้รักษากฎหมายบ้านเมืองจะต้อง
มีความเข้มงวดในสิ่งพิมพ์ วิดีโอคำร้อไอเกะ ต่าง ๆ ที่ขู่ขู่การบด
จะตระหนักถึงผลกระทบต่อคุณธรรม ศีลธรรมอันดีงามของสังคม
ไทยเรา หากเราปล่อยไว้เช่นนี้คิดข่มขืนและฆาตกรรมและการเอา
เปรียบทางเพศที่มีผลกระทบต่อสตรีเพศก็คงจะมากขึ้นอย่างไม่
สามารถหยุดยั้งยั้งไว้ได้เพราะสื่อที่ได้รับการผลิตอย่างอิสระเสรีจนไร้
ขอบเขต จะเห็นได้ชัด ๆ ว่าวันนี้หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งได้คิพิมพ์เกือบ
เต็มหน้าแรกถึงการถ่ายภาพโป๊ของดารานักร้อง นักแสดงไปอย่างไร
ฝลัปัญหาและขาดความรับผิดชอบต่อศีลธรรมของสังคมไทยเรา

ความจริงเรื่องสื่อสิ่งพิมพ์โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์รายวันน่าจะคง
ทบทวนข้อความ ข้อเขียน รูปภาพต่าง ๆ ที่จะนำเสนอสู่สาธารณชน
ให้มากกว่านี้ หากเป็นข่าวจริงก็ขอให้เพียงข้อความข่าว แต่จะนำ
คิพิมพ์รูปภาพแบบสะใจของผู้พิมพ์โดยไม่คำนึงถึงหัวอกของผู้เป็นชาว
เลขก็คงใช้ไม่ได้ ถึงแม้ว่าตัวเขาจะได้กระทำเช่นนั้นจริงก็ขอให้เป็นสิทธิ์
ของตัวเขาในเมืองดิน ส่วนตัวเขาเองจะมีชายอายุ รักษาความเป็น
กุลสตรีแบบไทย ๆ ไว้หรือไม่ก็จะเป็นเรื่องของจิตสำนึกในความเป็น
ผู้หญิงของตัวเขาเอง เพราะบุคคลที่ไร้ชายอายุถึงแม้ว่าเขาจะสามารถ
หาเงินทองมาได้ด้วยการขายเรือนร่างก็มักไม่มีความสุข ไร้ความ
สงบของจิตใจอย่างแท้จริง เพราะวัฒนธรรมไทยเรายอมรับจุดนี้ไม่ได้

คงต้องเริ่มเดินเครื่องกันได้แล้วองค์กรศาสนา องค์กรความเค
เขาวรรณ จะปล่อยให้เด็ก เขาวรรณ ประชาชนได้รับข่าวสาร กิตติ
ด้วยสงขวยความารมณ กิเลส คัดหาคือไปไม่ได้อีกแล้ว หลังจากกรอด
ว่าจะมองการณ์ไกล บุคคลใดให้ความสวลุดและเอาใจใส่ระวังกัก
อย่างแท้จริง เราจึงต้องเดินหน้าคบเครื่องชนหรือคือสเพื่อมิให้สิ่งคว
ชายเขามวมอมเมาลูกหลานอนุชนรุ่นหลังของเราต่อไปอีกแล้ว หาก
ท่านใดกล่มได้ บุคคลใดจะสานต่อความกิตติเรื่องนักรบอมทจะรับ
โดยขอใหม่จุดเป้าหมายเพื่อนำคิตติคคของลูกหลานทุกกาลจะเค

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
เสนาขุนการุณยสิทธิคุณเสนาเสนา เว็จมางใส่ได้ กษย.

โคขื่นเป็นเด็ก เขาวรรณที่มีศีลธรรมและรักษามาริยธรรมของศาสนา
ต่อจากเราไปอย่างมีคุณภาพและไม่ให้พวกเขากลายเป็นอาชญากร
สังคมจนสร้างคามยุ่งยากลำบากให้กับสังคมเรา

หากสื่อมวลชนนำเสนอสิ่งขู่ขู่อย่างไรขอบเขตและขาดกวาง
ตระหนักในความเหมาะสมในฐานะเป็นสื่อสารของสังคมอย่างเช่นที่เกิด
ขึ้นในวันนี้และไม่หยุดยั้งในการนำเสนอเราก็คงต้องทำใจว่า 'มันคิสังคม
เราได้เสื่อมลงมากที่สุดแล้ว' รัฐบาล ผู้บริหารบ้านเมือง เจ้าหน้าที่ผู้
รักษากฎหมายบ้านเมืองคงต้องเอาใจใส่ในเรื่องนี้ให้มากขึ้น กิตติเกย
กับเด็ก เขาวรรณที่กระทำผิดกฎหมายบ้านเมืองมีเพิ่มทวีขึ้นเพราะ
พวกเขาได้รับการกระตุ้น ขวยทางเพศนยเหตุกรรมในลยคกรแก้ว
องอวอนน หูรองนากอชยได้ตระหนักในความผิดลยจะ
ผู้ศรัยคือเด็ก เขาวรรณควบยและขอบเขตนากอชยลยลยควย
วาทอเทแทนแกศีลธรรมอนคองศาณำ เห็นแก่อนาคคทศคิเสของ
ลูกหลานเมืองไทยเราด้วย หากพวกเขาได้ถูกฝังฝังฝังฝังในจิต
ใจแล้ว ทรพยากรอนสาถของเรากองไม่มีจุดใจทลยลย - ลคคคยขย
แน่นอน ขอให้คิดเสียว่าเด็ก ๆ ของเราจะอยู่ในความผิดของสังคม พวก
เขาก็คือลูกหลานของเราเท่านั้น นะโยม!!!
ทางโยกนหนนออกอองเทเรากองไม่มีลูกหลานให้เทางโย

หน้าเรื่อง... พระจันทร์

นิตยสาร/หนังสือพิมพ์... มติชน

ปีที่... ฉบับที่... วันที่... เดือน... พ.ศ. ๒๕๒๘

หน้า... ๓๖

หกหนังสือทำขำเด็กไม่ถูกต้อง

● ยูนิเซฟเตรียมทำหนังสือแนะนำ-หวั่นกระทบจิตใจ

นายกฤษฎา จิระธรรม ผู้ช่วยฝ่ายข้อมูลอาวุโสขององค์การยูนิเซฟ ให้สัมภาษณ์ว่า เนื่องจากปัจจุบันมีหลายองค์กรวิพากษ์เรื่องนิตยสารมวลชนหลายๆ แขนงมักจะนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนแบบไม่ถูกต้องนัก ทางองค์การก็เลยมีโครงการที่จะทำหนังสือแนะนำวิธีอ่านว่าเสนอข่าวเกี่ยวกับเด็กอย่างถูกต้องขึ้นมา เพื่อนำไปมอบให้สื่อสารมวลชนแต่ละแขนงศึกษาและทำ

ความเข้าใจ คือไปจะได้นำเสนอแบบถูกต้องและไม่
มีผลกระทบต่อจิตใจเด็ก นิตยสาร มวลชน

“เรื่องนี้อยู่ในระหว่างการประชุม ซึ่งยังไม่แน่ใจว่าจะทำได้แค่นั้นเพราะการทำโดยที่หลายๆ องค์กรไม่ใช่เฉพาะยูนิเซฟเท่านั้น แต่ผมก็อยากให้เห็นเกิดขึ้นมาเพราะคือไปสื่อมวลชนจะเสนออะไรออกมาที่เกี่ยวกับพวกเด็กๆ จะได้คำนึงถึงความถูกต้องและให้กระทบกระเทือนต่อจิตใจเด็กน้อยที่สุด” นายกฤษฎากล่าวในที่สุด

ยูนิเซฟ ๒๕๐-๕๙๓๑-๙ โทรทัศน์

๘๐๕

หน้าเรื่อง... 16

นิตยสาร/หนังสือพิมพ์... ไทยรัฐ

ปีที่... 46... ฉบับที่ 13576 วันที่... 24... เดือน... มีนาคม... พ.ศ. 2538

หน้า... 19

ระบบสื่อมวลชนกับบทบาทการปกป้องเด็ก

องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (ยูนิเซฟ) ร่วมกับกรมประชาสัมพันธ์ จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่อง บทบาทของสื่อมวลชนในการพิทักษ์สิทธิเด็กที่ จ. เชียงใหม่ เมื่อเร็วๆ นี้ โดยผู้เข้าร่วมสัมมนาส่วนใหญ่เป็นนักหนังสือพิมพ์ นักจัดการวิทยุชุมชนและชาวเหนือ ผู้ผลิตรายการโทรทัศน์จากทุกจังหวัดทางภาคเหนือ ซึ่งได้ร่วมกันอภิปรายถึงบทบาทของสื่อมวลชนด้วยว่า นอกจากที่จะเป็นผู้พิทักษ์เด็กโดยการเสนอข่าวเกราะสะท้อนปัญหาที่เกิดขึ้นแก่เด็กแล้ว ยังอาจจะเป็นผู้ละเมิดสิทธิเด็กโดยไม่รู้ตัว เช่น การถ่ายภาพโสเภณีเด็กที่ถูกจับเพื่อนำไปตีพิมพ์ การสัมภาษณ์เด็กที่ถูกข่มขืนหรือทารุณโดยให้เด็กเล่าเหตุการณ์ซึ่งเป็นการตอกย้ำความเจ็บปวดทางจิตใจของเด็ก หรือถ่มน้ำลายรดหน้าเด็ก เป็นต้น

พร้อมกันนั้น ยังมีการพูดกันด้วยว่า ไม่ต้องการให้การสัมมนาในครั้งนี้เป็นเพียงการอภิปราย หรือพูดคุยในห้องประชุมเท่านั้น แต่ควรจะนำผลการสัมมนาไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังด้วย โดยนักจัดการวิทยุใน จ. ลำพูน ได้รับปาก

ว่าจะเปิดโอกาสให้เด็ก ๆ โทรศัพท์เข้ามาแสดงความคิดเห็นในรายการทุกๆ วันหยุด เพื่อให้เด็กเล่าถึงปัญหาที่เกิดขึ้นแก่พวกเขา พร้อมทั้งจะมีการจัดตั้งกลุ่มสื่อมวลชนผู้พิทักษ์เด็ก เพื่อคอยสอดส่องดูแลการละเมิดสิทธิเด็กในจังหวัดต่างๆ ด้วย

นอกจากการจัดสัมมนาในครั้งนี้แล้ว สื่อมวลชนยังได้มีโอกาสไปเยี่ยมชมโครงการช่วยเหลือและปกป้องสิทธิเด็ก ที่ดำเนินการโดยภาคเอกชนและได้รับการสนับสนุนงบประมาณบางส่วนจากยูนิเซฟ โดยเฉพาะที่ จ. เชียงใหม่ เป็นที่น่าสนใจว่า ในขณะที่ความเจริญกำลังมีมากขึ้นจนกลายเป็นกรุงเทพมหานครแห่งที่สอง ปัญหาเด็กเร่ร่อนก็เพิ่มมากขึ้นด้วย โดยครึ่งหนึ่งของเด็กเร่ร่อนจะเป็นเด็กชาวเขา และถูกหลอกจากกลุ่มอิทธิพลให้มาเป็นขอทาน หรือขายดอกไม้ให้นักท่องเที่ยว สำหรับการสัมมนาครั้งต่อไปนั้น ยูนิเซฟจะจัดที่ภาคกลาง ตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ต่อไป.

แล้วเอาใจใส่เป็นสำคัญที่สุดไม่ว่าชาติไหนๆในโลกนี้ต่างก็ยกย่องคุณงามความดีจะเป็นกลางสำคัญเป็นอนาคตของชาติในวันหน้าคือเยาวชนของวันนี้เอง

การพัฒนาคุณภาพของคนไทยทุกคนเป็นแม่พิมพ์ที่เราบอกกล่าวต้องเตรียมความพร้อมกันตั้งแต่เด็กปฐมวัยไปจนถึงตลอดชีวิต ให้เป็นคนที่สามารถคิด วิเคราะห์บนหลักของเหตุผล ให้เป็นคนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีโลกทัศน์กว้าง สามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และสามารถเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ตลอดจนมีประสิทธิภาพในกระบวนการผลิตสูงชันและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ แนวทางการพัฒนาที่เป็นหลักอันพอจะเห็นถึงความสดใส ของอนาคตเยาวชนไทยได้ก็คงจะเป็นเรื่อง การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ที่เขาเขียนไว้ในบทที่ 4

ในแผนพัฒนาฉบับนี้ บอกว่า จะต้องปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนรู้จักคิด วิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม และมีการฝึกปฏิบัติจากประสบการณ์จริงพร้อมทั้งปรับปรุงเนื้อหาสาระวิชา และกระบวนการเรียนรู้ในวิชาสำคัญที่เป็นนโยบายเร่งด่วน เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาและคอมพิวเตอร์ควบคู่กับจัดให้มีสื่อและอุปกรณ์ที่จำเป็น ต่อการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาอย่างเพียงพอ ตลอดทั้งการนำเทคโนโลยีมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม หรือไม่ว่าจะเป็น การ

สนับสนุนการกระจายอำนาจ การจัดตั้งหลักสูตรไปสู่ท้องถิ่น อยุ่จริงโดยให้ครูและชุมชนมีบทบาทในดกรปรับปรุง หลักสูตรใหม่ตามสมควร และสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เน้นผลสัมฤทธิ์เป็นสำคัญของ ความเป็นไทย หลักสูตรเลือกที่ เน้นความรู้สนใจของผู้เรียน และ หลักสูตรท้องถิ่นที่เน้นภูมิปัญญาชาวบ้านและสภาพแวดล้อมของชุมชน

รวมทั้งแผนที่ว่าจะต้องสนับสนุน ให้มีการประสานงานระหว่างหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง ในการค้นคว้า การวิจัย การสาธิต การสอน และแนะนำวิธีการปฏิบัติต่อเด็กปัญญาเลิศ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ตลอดจนการจัดกลุ่มโรงเรียน และกำหนดโรงเรียนที่เป็นศูนย์ประสาน การส่งเสริมพัฒนาการ และการให้คำปรึกษาแก่ครูและ ผู้ปกครอง เหล่านี้ เป็นต้น

นับเป็นแผนพัฒนาฯ ที่เยาวชนไทย จะได้รับการพัฒนา ให้มีคุณภาพชีวิตมีพัฒนาการที่จะเทียบเท่ากับชาติอื่นๆ และได้ก้าวตามการพัฒนาของโลกยุคใหม่ได้เป็นอย่างดี

การพัฒนาคุณภาพของคน ของเยาวชนทั้งหลาย ใน

ความเป็นจริงแล้วเราไม่ควรจะมองได้ปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอนโดยครูและชุมชนเป็นหลัก เรื่องของวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ คอมพิวเตอร์ หรือส่งเสริมใหม่การเรียนรู้ เรื่องเทคโนโลยีเป็นหลักเท่านั้น แม่จะบอกว่าเป็นสากลต่างๆ ที่เด็กจะได้รับการพัฒนา นั้นอยู่บนฐานของความเป็นไทยก็ตาม

เด็ก ยังเป็นวัยที่มีจินตนาการ เป็นวัยที่ยังมีความคิดฝัน ยังต้องได้รับความงามทางสุนทรีย์ให้ดื่มซาบสุจิตใจเป็นพิเศษ หากมองย้อนมาดูเรื่องของการส่งเสริม ให้เด็กเป็นทรัพยากรมนุษย์ตามวัยที่ควรจะมีจินตนาการแบบของเขา ดูไปแล้ว ในบ้านเมืองเรารู้ค่อนข้างจะละเลยส่วนนี้เป็นอย่างมาก อย่างเช่นส่งเสริมเรื่องวัฒนธรรม ไม่ว่าจะเป็น วรรณกรรมกับเด็ก ดนตรีกับเด็ก หรืองานศิลปะกับเด็ก แม้แต่ในแผนพัฒนาฉบับนี้ ก็หยิบขึ้นมาเพียงผิวเผินเท่านั้นเองที่ เราปล่อยให้กลายเป็นเรื่องของเอกชน หน่วยงานต่างๆ จัดทำกันไปตามเรื่องตามราว บางหน่วยงานก็ใช้เป็นเครื่องมือสร้างชื่อเสียง สร้างภาพพจน์ให้บริษัทของตนไป หากความจริงใจส่งเสริม ที่จะพัฒนาให้เยาวชนเป็นผู้มีพัฒนาการอย่างจริงจังนั้นน้อยมาก

ที่เห็นเองเกิดจินตนาการ ได้
ความคิดสร้างสรรค์ที่น้อย
บอกตามความคิดของเธอออกมา
เธอต้องการวาดภาพตามจิน
ตนาการเพราะมันสื่อความมรสุม
ได้ชัดเจน แต่การเรียนการ
สอนศิลปะที่โรงเรียนมักจะ
ให้เธอสอดตามหัวข้อที่เธอพบ
และไม่ให้วาดตามจินตนาการ
ของเธอ (นี่คือหลักสูตรการ
เรียนการสอนที่โรงเรียนบ้านเรา
ชอบทำกัน)

น้องขวัญ บอกว่าอยาก
ให้ผู้ใหญ่รณรงค์เกี่ยวกับศิลปะ
กับเด็กๆ คือให้เด็กๆ วาดรูป
ตามจินตนาการและระบายสี
ตามที่ต้องการระบาย...

อีกหนึ่งความคิดเห็นจาก
หนูน้อยที่เป็นตัวแทนประเทศ
ไทยไปเป็นทูตทางวัฒนธรรม
กับเพื่อนบ้านทั่วโลกที่ ญี่ปุ่น ที่
ชนะการประกวดครั้งนี้ด้วย คือ
เด็กชายกฤตดิษฐ์ กิตติโรจน
อายุ 8 ขวบ ชั้นป.2 จากโรง
เรียนอนุบาลลำปาง เช่นกัน

หนูน้อยบอกว่าชอบเรียน
วาดเขียนพู่กัน กับวิชา
คณิตศาสตร์ และภาพที่น้องตัว
ชนะการประกวดคือ ภาพของ
การเล่นของเด็กไทย ซึ่งเป็น
สิ่งที่หนูน้อยเห็นอยู่เป็นประจำ
เพราะในครอบครัวทำกิจการ
เครื่องปั้นเซรามิก มีทั้งที่เป็น
เกี่ยวกับเด็กๆ สิ่งที่ได้สัมผัส
เป็นประจำทำให้หนูน้อย นำไป
สร้างเป็นจินตนาการผ่านงาน
ศิลปะ ผู้ปกครองซึ่งเป็นคุณพ่อ

เด็กสาววัยรุ่นชายจะมีความ
สวยงามก็ หากภาควิชาตรีก็
และยังแสดงความคิดที่
เด็กๆ ก็ควรจะมีการผสมผสาน
งานในด้านศิลปะบ้าง เพราะเด็ก
เด็กสร้างสรรค์ภาพอะไรออกไป
เขาก็ไปเขาก็จะสามารถคิดเอา
อะไรได้มากกว่าที่เขาคิดมา

ครอบครัวของหนูน้อยทั้ง
สองคนนี้เป็นครอบครัวที่ส่งเสริม
ลูกหลาน ให้รักความงาม
รักสุนทรีย์ เพราะถือว่าช่วย
สร้างพื้นฐานด้านจิตใจแก่เด็ก
ได้ จึงส่งเสริมให้เด็กสัมผัส
ศิลปะทุกด้านไม่ว่าจะเป็น ภาพ
วาด ดนตรี หรือแม้แต่กีฬา

ยังมีเด็กอีกไม่น้อยที่
กลายเป็นเด็กที่มีความงาม มี
ความคิดสร้างสรรค์เพราะได้เข้า
มาสัมผัสงานศิลปะวัฒนธรรม
ไม่ว่าจะเป็น กลุ่มเด็กรักป่า จ.สุ
รินทร์ เด็กจากโรงเรียนหมู่บ้าน
เด็ก จ.กาญจนบุรี เด็กจากศูนย์
ศิลป์สิรินธร โรงเรียนวังสะพุง
วิทยาคม จ.เลย ของ อ.สังคม
ทองมี และเด็กตามศูนย์ศิลปะ
ทั่วทุกแห่งในเมืองกรุง ที่มีเกิด
ขึ้นมากมาย สิ่งเหล่านี้นับเป็น
เครื่องสะท้อนให้เห็นได้ชัดเจน
ว่า หลักสูตรการเรียนการสอน
ตามโรงเรียน ของกระทรวง
ศึกษาธิการสร้างรุ่งขึ้นมาให้
เด็กเรียนรู้ หวังให้เด็กเป็น
ทรัพยากรบุคคลต่อไปใน
อนาคต ยังมีความบกพร่องตรง
ไหน แผนพัฒนาฉบับที่ 8 นี้
จะได้มองเห็นความสำคัญ

เกี่ยวกับเด็กตรงจุดนี้ขึ้นมาบ้าง
หากต้องการให้เป็นแผนอัน
สมบูรณ์จริง แนวทางการ
พัฒนาคนที่สำคัญก็ควรจะ
พัฒนาที่ เด็ก ด้วย... ศิลปะ ก็
คืออีกหนึ่งแนวทางที่นำไปสู่การ
พัฒนาสำหรับเด็ก...

๑๑

คำร้อง: สิทธิบัตร

ผู้สมัคร / หนังสือพิมพ์

วิมล / นพ

วันที่ ๕ ... ฉบับที่ ๑๑๗ ... วันที่ ๑๑ ... เดือน ก.ย. ... ปี พ.ศ. ๒๕

หน้า ๕

สื่อกับการคุ้มครองเด็ก

เมื่อวันที่ 19 กันยายน สำนักงานอัยการสูงสุด ร่วมกับยูนิเซฟ (UNICEF) และศูนย์เครือข่ายสิทธิเด็กเอเชียใน (Child Rights-ASIANET) ได้จัดให้มีการเสวนาทางวิชาการเรื่อง "บทบาทและให้การคุ้มครองสิทธิเด็ก" อย่างเป็นทางการครั้งแรก เพื่อเป็นการตอบสนองของคณโบายบายที่รัฐบาลชุดปัจจุบันได้แถลงไว้ต่อรัฐสภา เกี่ยวกับการพัฒนาสิทธิเด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาส

อาจารย์ วิชามหาคุณ รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง และประธานสภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชนกล่าวว่า "ยังมีเด็กอีกเป็นจำนวนมากที่แม้แต่ความต้องการขั้นพื้นฐาน ก็ยังไม่ได้รับการตอบสนอง และยังไม่ได้รับการดูแลเท่าที่ควร เรามักจะพบเสมอว่าในสังคมทุกแห่ง ไม่เว้นแม้แต่ประเทศไทย สิทธิของเด็กและศักดิ์ศรีของเด็ก ตลอดจนสวัสดิภาพและการพัฒนาของเด็กถูกละเมิด ถูกเหยียบย่ำ และขาดความเอาใจใส่เท่าที่ควร จากสังคม"

อาจารย์วิชา ยังได้วิเคราะห์ต่อไปให้เห็นปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านคุ้มครองสิทธิเด็กว่ามีหลายประการ ได้แก่

- การขาดความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และเอกชนในการคุ้มครองสิทธิเด็ก
- การขาดความจริงจังในการทำงานเพื่อเด็ก
- การขาดหลักวิชาการในด้านการให้การดูแลเด็ก
- การขาดแคลนบุคลากรและงบประมาณ
- การยอมรับสถานะขององค์กรภาคเอกชน

ทางออกที่อาจารย์วิชา เสนอแนะต่อที่ประชุมเสวนา คือ ให้มีการร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์และคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน

ในระหว่างที่ยังไม่ผ่านร่างกฎหมายนี้ ก็ให้มีการจัดตั้งองค์กรกลางในด้านการประสานงานให้ความคุ้มครองสิทธิเด็ก และให้

กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเร่งจัดตั้ง ศูนย์สงเคราะห์ราษฎรประจำหมู่บ้าน และให้ภาครัฐและเอกชนร่วมมือกันจัดให้มี คณะผู้ตรวจการเด็กแห่งชาติ หรือที่เรียกว่า Ombuds man for Children หรือ Commissioner for Children

สำหรับข้อเสนอที่น่าจะเกี่ยวข้องกับบทบาทของสื่อมวลชนได้มาก คือข้อที่ขอให้องค์กรในภาคเอกชนร่วมมือกันทำงานภายใต้จุดมุ่งหมายอันเดียวกัน คือเพื่อประโยชน์สูงสุดสำหรับเด็ก และให้สังคมยอมรับและรับรองว่าเด็กจะขาดเสียมิได้ซึ่งองค์กรคุ้มครองสิทธิเด็กภาคเอกชน

การจะได้มาซึ่งสถานภาพทางสังคมขององค์กรเอกชน ก็ด้วยความร่วมมือในการรณรงค์ของสื่อมวลชนนั่นเอง

ในข้อต่อมาที่เป็นปัญหาที่ยืดเยื้ออีกปัญหานึง คือกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน อาจารย์วิชา เสนอให้องค์กรภาครัฐดำเนินการบังคับใช้กฎหมายเคร่งครัดและจริงจัง โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายในกระบวนการยุติธรรม ที่ต้องเร่งจัดการทารุณกรรมทุกประเภทแก่เด็ก และให้การคุ้มครองสิทธิแก่เด็กที่ต้องหาว่ากระทำผิดตามอนุสัญญาว่าด้วยสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

บทบาทที่สำคัญของสื่อมวลชนในขณะนี้ คือการทำหน้าที่เป็นผู้ทรงสอบเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ อัยการ และผู้พิพากษา และเจ้าหน้าที่ศูนย์และสถาน

สงเคราะห์เด็ก มีโทษระงับการทารุณกรรม หรือละเลยการคุ้มครองสิทธิของเด็กที่ทรมานมิให้ได้รับความทรมานไว้ในกฎหมาย

การดำเนินคดีในขั้นตอนการกระบวนการยุติธรรมเป็นขั้นตอนที่ยืดเยื้อ และอาจส่งผลกระทบต่อจิตใจของเด็กได้มาก หากผู้รับผิดชอบไม่ตระหนักและใช้ความละเอียดอ่อนอาจเกิดกรณีการละเมิดสิทธิของเด็กได้โดยง่าย

การตรวจสอบจากสื่อมวลชน จึงเป็นการทำให้กระบวนการยุติธรรมดำเนินไปด้วย ความโปร่งใส และรวดเร็ว เพื่อรักษาผลประโยชน์ของเด็กและเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำผิดหรือเป็นผู้เสียหายหรือที่ถูกละเมิดสิทธิโดยผู้อื่น (อาจเป็นเด็กและเยาวชนหรือเป็นผู้ใหญ่)

อย่างไรก็ดี ในการที่สื่อ

มวลชนเป็นฝ่ายที่ตรวจ สอบงานของกระบวนการยุติธรรม สื่อมวลชนเองก็ทรงมีภาระในกรณีการฟ้องร้องคดี และต้องดำเนินคดีของบังคับของกฎหมายเช่นกัน

ในกรณีที่เด็กเป็นผู้กระทำผิด อนุสัญญาสิทธิเด็ก ได้กำหนดไว้ว่า ต้องมีการบำบัดเยียวาเด็ก และต้องให้เด็กมีโอกาสกลับไปสังคม ใช้ชีวิตได้เหมือนคนปกติ ข้อกฎหมายไทยที่ให้การคุ้มครองแก่ผู้ต้องหาเด็กในคดีอาญา จึงไม่กำหนดไว้สอดคล้องกันว่า ในขั้นตอนการสืบสวนสอบสวน ห้ามมิให้ผู้ใดบันทึกภาพ แพร่ภาพ พิมพ์ บันทึกลงเสียง แพร่เสียงของเด็กหรือเยาวชนต้องหาว่ากระทำผิดหรือโฆษณาข้อความ ซึ่งปรากฏในทางสอบสวนของพนักงานสอบสวนหรือในการที่จะมอบคดีของ

66

หากสื่อมวลชนทำงานด้วยความหยาบหลวม หรือขาดความรู้ในข้อกฎหมาย ก็อาจจะตกอยู่ในฐานะเป็นผู้ละเมิดสิทธิเด็ก และเยาวชนได้โดยง่าย

69

ศาลที่อาจจะทำให้บุคคลอื่นรู้จักตัว ชื่อตัว ชื่อสกุล ของเด็กหรือเยาวชน หรือโฆษณาข้อความเปิดเผยประวัติการกระทำผิดหรือสถานที่อยู่ สถานศึกษา สถานที่ทำงานของเด็กหรือเยาวชนนั้น (พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2534 มาตรา 93)

ในชั้นก่อนที่คดีขึ้นสู่ศาลแล้ว มาตรา 113 บัญญัติว่า ห้ามการโฆษณาด้วยวาจา หรือเป็นหนังสือ ซึ่งทำบุกรุกความซื่อสัตย์ หรือกระทำการใดๆ อันอาจทำให้รู้สึกคำคู่ความ หรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ชื่อเสียง แก่

บุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือถูกกล่าวถึงในคดีเว้นแต่ได้รับอนุญาตจากศาล ในมาตรานี้ ข้อกฎหมายได้ให้การคุ้มครองแก่เด็กผู้กระทำผิดและผู้ได้รับความเสียหาย

การที่สื่อมวลชนตรวจ สอบกระบวนการยุติธรรมในคดีเด็กและเยาวชน เพื่อให้มีการดำเนินการอย่างเคร่งครัด และจริงจัง จะเป็นประโยชน์ให้เกิดจิตสำนึกในวัฒนธรรมคุ้มครองสิทธิเด็กแก่เจ้าหน้าที่ภาครัฐที่เกี่ยวข้อง แต่ข้อควรระวังในกรณีก็คือ หากสื่อมวลชนทำงานด้วยความหยาบหลวม หรือขาดความรู้ในข้อ

ฉบับที่ ๑๖๖ เรื่อง ระเบียบวิธีปฏิบัติของโรงเรียนประถมศึกษา
ที่กระทรวงศึกษาธิการ ๑๐๐-๑๐๐๑ พ.ศ. ๒๕๐๑
ที่ฉบับ ๒๕๐๑แก้ไขเพิ่มเติม ๑๐๐-๑๐๐๑/๑๖๖
ที่ ๒๕๐๑ เรื่อง ระเบียบวิธีปฏิบัติของโรงเรียนประถมศึกษา

กฎหมายดังกล่าวจะตกอยู่ในระดับเด็ก ซึ่งถูกกำหนดไว้
ฐานะเป็นยี่สิบสี่ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และในกรณีที่
เยาวชนได้ศึกษา... บุคคลอื่น ๆ ในสังคมได้อย่าง
เหมาะสม

สำหรับความห่วงใยด้านหนึ่งในการแก้ไขปัญหาด้านการคุ้มครองสิทธิเด็ก อันเป็นการแก้ปัญหาที่ต้นทาง ก่อนที่จะเกิดการละเมิดในรูปแบบต่างๆ คุณสรรพสิทธิ์ คุมพ์ประพันธ์ ผู้อำนวยการฝ่ายสิทธิเด็ก มูลนิธิเด็ก ซึ่งเป็นนักสิทธิเด็กในองค์กรพัฒนาเอกชน ได้เน้นย้ำว่า "ตราบโดที่คนในสังคมยังขาดจิตสำนึกหรือไม่ตระหนักต่อคุณค่าของเด็กเพียงพอ ควรมีจารีตประเพณีที่ให้ความสำคัญต่อเด็กเป็นพิเศษ นับว่าเป็นหลักประกันสิทธิเด็กที่ดีที่สุด"

การสร้างจารีตในแนวนี้ให้แก่วัยรุ่นต้องอาศัยการถ่ายทอดประสบการณ์ระหว่างประเทศ และกฎหมายระหว่างประเทศเป็นแนวทางในการสร้างสำนึก

และข้อสำคัญคุณสรรพสิทธิ์ ได้เสนอ ให้สื่อมวลชนเผยแพร่บรรณคดีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาการละเมิดสิทธิเด็ก สาเหตุของปัญหา และแนวคิดเกี่ยวกับการดูแลเด็กที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคม

ในเรื่องนี้คุณสรรพสิทธิ์มีความเห็นว่า สื่อมวลชนได้กระทำอยู่แล้วในแง่ของการเสนอข้อเท็จจริงและสาเหตุเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิเด็ก โดยเสนอในรูปของข่าว แต่ก็อาจไม่ละเอียดลึกซึ้งเพียงพอ จึงต้องพิจารณาให้รายละเอียดเพิ่มเติมในรูปอื่นๆ เช่น บทความสารคดี หรือรายการสาระน่ารู้ต่างๆ และสอดแทรกรายละเอียดเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวของเด็ก สภาพทางร่างกายและอารมณ์จิตใจระหว่างที่

การสร้างจิตสำนึกในการคุ้มครองเด็กในสังคมไทย ซึ่งได้มีจารีตประเพณีในด้านสิทธิเด็กตามหลักสากล นับว่ายากพอๆ กับการเซ็นเซอร์เซ็นเซอร์ การสร้างกลไกในการคุ้มครองสิทธิเด็กอย่างเป็นทางการ และการสร้างจิตสำนึกในบุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจึงเป็นพันธกิจใหม่ที่ท้าทาย มีทิศทางที่ทวนกระแสความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยอย่างยิ่ง

โดยเฉพาะในสภาวะที่สังคมได้เปลี่ยนแปลงไปในแนวทางซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้ใหญ่ลดรอนสิทธิเด็กในรูปแบบต่างๆ ได้โดยง่าย เช่น การใช้ความรุนแรงในครอบครัว การข่มขืน ตลอดจนเปิดโอกาสให้แสวงหาผลประโยชน์จากเด็ก เช่น การค้าเด็กทารกข้ามชาติ การค้าเด็กชาย-หญิง ในธุรกิจทางเพศ การค้าเด็กชาย-หญิงในตลาดแรงงาน อุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม เป็นต้น

เด็กและเยาวชนไทยจะมีโอกาสเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพ และได้ชื่นชมชีวิตความเป็นอยู่ของตนในสังคมนี้มากน้อยเพียงไร ขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงจิตสำนึก และจารีตประเพณีในด้านการคุ้มครองสิทธิเด็ก ของผู้ใหญ่ และสถาบันที่เกี่ยวข้องทุกๆ สถาบัน อันหมายรวมถึงสถาบันสื่อมวลชนที่ทรงพลังยิ่งในปัจจุบัน

มีการละเมิดสิทธิเด็ก ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

อัมรินทร์ ศิริวิวัฒน์

*ขอขอบคุณสำนักอัยการสูงสุด, อาจารย์วิชา มหาคณ และคุณสรรพสิทธิ์ คุมพ์ประพันธ์ ซึ่งผู้เขียนได้ใช้เอกสารอ้างอิงในการเขียนบทความชิ้นนี้

การครอบงำผลประโยชน์ส่วนตัวหากไม่พอ
บุคคลที่ จึงหันไปอยู่เบื้องหลังของ
ได้

บทสะท้อนสังคมบทหนึ่งของ
สังคมไทยที่ขาดการคุ้มครองปกป้อง

การกระทำที่ชั่วร้าย ได้ตกเป็นเหยื่อ
ของสื่อมวลชนด้วย.
ในแง่วิธีการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นไป
อย่างละเอียดและถึงพริกถึงขิง รวากับ
นวนิยายประเภทหนึ่ง ที่เสนอตั้งแต่เด็ก
หญิงเหล่านี้ถูกหลอก ถูกนำตัวไปอย่างไร
เด็กหญิงถูกกระทำอย่างไร ถูกข่มขืน
อย่างไร สาธยายกันทุกขั้นตอน ด้วย
ภาษาที่มีลีลาสวยงามสุดเดช ถามว่า
ประเด็นเหล่านี้วิธีการเขียนเช่นนี้เป็น
ประโยชน์เพื่อใคร? เด็กหญิงที่ตกเป็นชาว
เหล่านี้จะรับอะไร? ได้รับความเห็นใจ
และได้รับความยุติธรรมมากขึ้นอย่างนั้น
หรือ? ความบอบช้ำของพวกเธอทั้งทาง
ร่างกายและจิตใจ ความเสียหายต่อเกียรติ
ยศชื่อเสียง ตลอดจนความเสียหายทาง
ประเพณีที่เด็กหญิงเหล่านั้นได้รับ จะได้
รับการเยียวยาหรือไม่? พวกเขาจะได้รับ
การชดเชยตอบแทนความเสียหายอย่างไร
หรือไม่?

ตั้งแต่นั้นมาประเทศไทยได้
ร่วมลงนามรับรอง อนุสัญญาว่าด้วย
สิทธิเด็ก อันมีสาระสำคัญบางประการ
เกี่ยวข้องกับ การเผยแพร่ข้อมูลเด็ก
ได้แก่ การคุ้มครองชีวิตความเป็นส่วนตัว
ของเด็ก การคุ้มครองเด็กในกรณีการถูก
ข่มขืนข่มขืน รวมทั้งสิทธิในการรับการฟื้นฟู
เยียวยา ทั้งสุขภาพกาย สุขภาพจิต และ
การคืนสู่สังคมของเด็ก

ดังนั้นการกระทำใดๆ ของสื่อมวลชน
ไม่ว่าจะเป็นการชักจูงข้อเท็จจริงจาก
เด็กต่อหน้าสาธารณชน การตั้งคำถามไม่
เหมาะสม ที่อาจทำร้ายจิตใจของเด็ก
กดดันเด็ก การโฆษณาสารที่มีลักษณะ

ตัวของเด็กหรือแม่แต่เด็กที่ร้องหาความช่วยเหลือ
ทุกด้านเพื่อไขว่คว้า บางประการที่ผิด
ที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวของเด็กซึ่ง
ในวงกว้างด้วยวิธีการละเมิดสิทธิเด็ก
ทั้งสิ้น

เพื่อให้เป็นไปตามกฎกระทรวง
สภาของอนุสัญญาดังกล่าวในทาง
ปฏิบัติคงต้องมีกฎหมายคุ้มครองสิทธิเด็กใน
เรื่องเหล่านี้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น แต่สำหรับ
การปฏิบัติของสื่อมวลชนนั้น คงไม่จำเป็นต้อง
รอให้มีกฎหมายใช้บังคับ หากควร
ร่วมมือกันสร้างบรรทัดฐานในการทำงาน
ที่อยู่บนพื้นฐานของจริยธรรมและคุณ
ธรรมควบคู่ไปกับเสรีภาพและความรับผิดชอบ

ทั้งนี้มิใช่เพื่อผลประโยชน์ของใคร
คนใดคนหนึ่ง สถาบันใดสถาบันหนึ่ง
หากเพื่อประโยชน์ของอนาคตสังคม
ไทย ถ้าเราเชื่อว่าเยาวชนคืออนาคตของ
สังคม

หลักการที่ขอเสนอแนะไว้ให้ลอง
พิจารณาก็คือ ในการทำข่าวที่มีเด็กตก
เป็นผู้เสียหาย ถูกกระทำ ถูกข่มขืนข่มขืน
หรือแม้แต่เด็กเป็นผู้ต้องหากก็ตาม กอง
บรรณาธิการข่าวควรมอบหมายให้นักข่าว
ที่มีความรู้ ความเข้าใจและมีความ
ละเอียดอ่อนในเรื่องปัญหาเด็กและ
เยาวชนเป็นผู้รับผิดชอบ ไม่ควรจ
รายงานข่าวนี้จากมุมมองแบบข่าว
อาชญากรรม

และควรเน้นการรายงาน โดยให้น้ำ
หนักกับการสะท้อนให้เห็นภาพรวมและ
รากเหง้าของปัญหามากกว่าการถ่ายทอด
รายละเอียดของเหตุการณ์ในลักษณะที่
เปิดเผยเด็กเป็นรายตัว หลีกเลี่ยงการให้
ข้อมูลที่มีรายละเอียดเฉพาะเจาะจงตัว
เด็กหรือเปิดเผย ตัวเด็ก

การใช้ภาพข่าวก็เช่นกัน เมื่อเด็กตก
เป็นข่าวประเภท "ข่าวร้าย" ควรมีหลัก
ปฏิบัติร่วมกันว่าจะไม่ถ่ายภาพและไม่ตี
พิมพ์ภาพของเด็กเลย ถึงแม้จะมีข้อ
อ้างว่ามีเทคนิคต่างๆ เช่น การคาดเส้นดำ

สุภาพร โพธิ์แก้ว) แผนแ
รับได้ 4
โครงการสื่อสันติภาพ คัดระนิเทศ % (
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อังกฎ
เอนกันย

วิทยาศาสตร์

เด็กที่ถูกล้างสมองใหม่ทบทวนเด็กเกิดใหม่อย่างไม่มีโอกาส
ในการปกป้องตนเองบนเวทีแสดงพฤติกรรมมาเดิมทีเองโดยยิววิ
เพื่อขวางวามใหม่ภาวะหรือยากเป็นเด็กชายจะมีโอกาสรับในใจ
กับเพื่อนเมื่อโตขึ้นต่อไป สรรพสิทธิ์กล่าวพร้อมกับเปิดใจ
ใจภรรยาเกิดครั้งละมีครั้งใหญ่ได้มี 3,000 บาทปีบประมาณ 30
ด้วยของถูกล้างไปอยู่กับคว่ำคว่ำเดิมใหม่เด็กจะโกรธชวกรวกร
กระทำการสูงเกินทางโพแต่เวลาเดียวกันเด็กก็ยกรักและการพอ
บุคคลเหล่านี้ องค์การช่วยเหลือเด็กจึงไม่สามารถถาเนนคัดต่อ
กระทำคามผิดเหล่านีจนถึงที่สุดได้

✘ ในบางกรณีสื่อเป็นตัวการชักชวนเด็กกลับคืนสู่สังคมหรือครอบครัว
โดยการนำเสนอข่าวได้ทำให้เด็กกลายเป็นแพะรับบาปญาติพี่น้องยังเข้ามา
กดดันเคยพบเด็กคิดมากถึงกับฆ่าตัวตายถึง 3 ครั้ง แต่ช่วยไว้ได้ทัน
สรรพสิทธิ์ เสนอทางออกแกสื่อในการเสนอข่าวสารในคดีล้างสมองเพช
ต่อเด็ก สื่อควรจะมีสำนึกต่อความเสียหายที่เกิดกับเด็ก ตัดรายละเอียด
อื่นๆ ที่เกิดความจำเป็นไม่สัมพันธ์ต่อยาแผลร้ายในใจเด็กให้ยังนำพะ
ลงไปอีก การจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวจะช่วยพิทักษ์คุ้มครองเด็กใน
กระบวนการพิจารณาความทางอาญาทั้งกระบวนการอีกทางหนึ่ง

อลงกรณ์ เหมือนดาว หัวหน้าข่าวอาชญากรรม ไอทีวี ยอมรับว่า
สื่อรังแกเด็กแต่ทำไปโดยไม่ได้มีเจตนาเช่นเดียวกับฝ่ายเจ้าหน้าที่
เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นกระบวนการทำแผนประทุษกรรมหรือการชักตัว
พยานมักจะดำเนินการไปตามความเคยชิน โดยปราศจากการมองผล
กระทบไปถึงเด็กผู้เสียหาย เวลาเดียวกันนักข่าวหรือช่างภาพหากไป
กระทำการที่แตกต่างออกไปจะถูกมองเป็นแกะดำ แต่ตนเองเชื่อมั่นว่าถ้า
กระทำในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมไม่ซ้ำก็จะได้รับการยอมรับ

สุภาวดี หาญเมธี บรรณาธิการนิตยสารลูกรัก ชี้ว่า วิชาชีพสื่อ
มวลชนปัจจุบันมีธุรกิจเข้ามาเจือปน หากปล่อยให้ธุรกิจนำหน้า สื่อก็จะ
หมดความศักดิ์สิทธิ์น่าเชื่อถือ ตนยังเชื่อในปรัชญาของการสื่อสารมวลชน
ซึ่งมีความพิเศษในตัวเอง โดยมีองค์ความรู้ เชิงปรัชญาเคลือบแฝงอยู่ใน
ข่าวสารและวิธีการเผยแพร่สู่ผู้รับสาร ดังนั้นคนทำข่าวจึงต้องมีความ
พร้อมและมีศักยภาพสูง แต่แม้จะมีความพร้อมและมีศักยภาพที่ดี เวลา
เดียวกันคนทำข่าวก็จะต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวย
โดยเฉพาะยังต้องแข่งขันต่อสู้ภายในองค์กร อย่างไรก็ตามองค์กรหนังสือ
พิมพ์ย่อมต้องมีจุดยืน สังคมจะเป็นผู้ตรวจสอบ

อ.เอื้อจิต วิโรจน์ไตรรัตน์ แห่งคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมราช กล่าวถึงการเรียนการสอนวิชาชีพสื่อมวลชนในระดับ
มหาวิทยาลัย ว่าปัจจุบันมีความเคลื่อนไหวสูง ผู้มาเรียนส่วนใหญ่สนใจ
เปลือกนอกมากกว่าแก่นแท้ การสอนในมหาวิทยาลัยจะสอนให้รู้อย่าง
ครบทุกอย่าง ส่วนการนำออกไปใช้สอนนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบและ
สภาพแวดล้อมอื่นๆ ของผู้ใช้วิชาชีพ ปัจจุบันการจับจ้องมองสื่อเป็นหน
ทางหนึ่งที่ช่วยตรวจสอบการปฏิบัติงาน ตนเชื่อว่าวิชาสื่อมวลชนศึกษาจะ
มีความจำเป็นมากขึ้นในยุคข้อมูลข่าวสาร และควรจะต้องเข้าไปอยู่ใน
ระบบการศึกษา สื่อมวลชนศึกษา เป็นวิชาที่จะให้การเรียนรู้ เพื่อ
สามารถเลือกรับ และเข้าใจรูปแบบเนื้อหา อุตสาหกรรมการผลิต รู้จัก
การตั้งคำถาม ประเมิน และมีปฏิริยาโต้ตอบอย่างมีเหตุผลต่อสื่อที่เรา
บริโภค" อ.เอื้อจิต กล่าว "ดิฉันได้เสนอเข้าหลักสูตรการศึกษา แต่ได้รับ
การปฏิเสธตลอดมาว่า หลักสูตรอื่นๆ เข้ามาเต็ม

หมดแล้ว

ยุติ

หัวข้อเรื่อง... สิทธิเด็ก

เอกสาร/หนังสือพิมพ์... หนังสือเด็ก

ปีที่... 2535 ฉบับที่... 18454 วันที่... 26 เดือน... กันยายน พ.ศ. 2535

หน้า... 1

ยูนิเซฟดึงสื่อข่าวละเมิดสิทธิเด็ก

ยูนิเซฟ (ยูนิเซฟ) ย้ำให้สื่อมวลชนทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของสิทธิเด็กก่อนนำเสนอข่าว เพื่อป้องกันการละเมิดสิทธิเด็ก

นางอุไร สิงห์ไพบุลย์พร รักษาการฝ่ายสารนิเทศ ประจำภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกขององค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ กล่าวว่า ปัจจุบันการนำเสนอข่าวของสื่อมวลชนยังคงมีการละเมิดสิทธิเด็กโดยไม่รู้ตัว เช่น การนำเสนอภาพของการทารุณกรรมทางเพศออกมาสู่สายตาสาธารณชนอย่างไม่เหมาะสม ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดความกระทบกระเทือนต่อสภาพจิตใจของครอบครัว และตัวเด็กเป็นอย่างมาก จนในบางกรณีเด็กและครอบครัวไม่สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ดังนั้นก่อนนำเสนอข่าวสื่อมวลชนควรทำความเข้าใจ และตระหนักถึงสิทธิ

เด็กอย่างทอแท เพื่อให้การเสนอข่าวเป็นไปอย่างเหมาะสม ยูนิเซฟจึงร่วมมือกับองค์กรเอกชน เคนจีไอ ในการจัดโครงการต่าง ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และจัดรายการของเด็กเพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กอย่างแท้จริง นอกจากนี้ ยูนิเซฟเองได้เคยจัดการประชุมสวดยอดสื่อมวลชนเกี่ยวกับสิทธิเด็กในเอเชีย เมื่อปีที่แล้ว เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการรณรงค์ให้สื่อมวลชนได้ตระหนักถึงอิทธิพลของสื่อที่มีต่อการพัฒนาเด็กด้วย

ยูนิเซฟ เป็นหน่วยงานในสังกัดองค์การสหประชาชาติ ที่อุทิศการทำงาน เพื่อช่วยเหลือ ปกป้อง คุ้มครอง และปรับปรุงสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของเด็ก โดยเฉพาะกลุ่มที่ด้อยโอกาสให้ดีขึ้น โดยร่วมมือกับภาครัฐบาลและเอกชน

แทนที่สื่อมวลชนนับสิบจะรวมกันลงมติไปเสีย
 เป็นกลวิธีขบถที่อาศัยแหล่งข่าวจากเจ้าหน้าที่
 รับผิดชอบเป็นผู้แถลงความคืบหน้าของคดีเป็น
 ระยะๆ หรืออาจจะสมมติเหตุการณ์นักจิตวิทยา
 เด็กหรือผู้เชี่ยวชาญทางด้านเด็กร่วมจัดการ
 สัมภาษณ์นั้นๆ ด้วย

๑๑

ขอเชิญฟังรายการ "จับจ้อง
 มอญลือ" ทาง สถานีวิทยุ
 จอมพล ๑๐๑.๕ MHz ทุกวัน
 อาทิตย์ เวลา ๙.๐๐-
 ๑๐.๐๐ น.

ที่ตา ให้เด็กใสหมวก ใช้ผ้าคลุมหน้า จะ
 ทำให้คนจำหน้าเด็กไม่ได้ ประเด็นนี้ไม่ใช่
 แค่เรื่องจำได้หรือไม่ได้ หากแต่เกี่ยวข้องกับ
 จิตใจของเด็กผู้ตกเป็นข่าวต่างหาก

กระบวนการดังกล่าวล้วนทำให้
 เด็กรู้สึกว่าคุณเป็นคนประหลาด หรือ
 รู้สึกว่าคุณเป็นคนผิด เป็นคนน่า
 รังเกียจของสังคม ทั้งๆ ที่คนที่ทำ
 ร้ายเด็กต่างหากคือผู้กระทำผิด ควร
 อับอาย และควรเป็นที่รังเกียจของ
 สังคม

ความละเอียดอ่อนทางจิตใจเช่นนี้
 เอง จึงควรพิจารณาครอบคลุมไปถึงวิธี
 การทำข่าวด้วย แทนที่สื่อมวลชนนับสิบ
 จะรวมขั้กดตามเด็ก ก็เปลี่ยนเป็นการทำข่าว
 ที่อาศัยแหล่งข่าวจากเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ
 เป็นผู้แถลงความคืบหน้าของคดีเป็น
 ระยะๆ

หรือถ้าสัมภาษณ์ก็ควรมีนัก
 จิตวิทยาเด็กหรือผู้เชี่ยวชาญทางด้านเด็ก
 ร่วมจัดการสัมภาษณ์นั้นๆ ด้วย โดย
 ปรึกษากันทั้งในแง่สถานที่ บรรยากาศ วิธี

การและคำถามในการสัมภาษณ์

รายละเอียดและวิธีที่ถูกต้องเหมาะสม
 สมควรจะเป็นเช่นนั้นคิดว่าไม่เหลือปากว่า
 แรงการเป็นนักสร้างสรรค์ของสื่อมวลชน
 ขึ้นอยู่เพียงว่าจะให้ความสำคัญต่อจิตใจ
 ของเด็กมากกว่าความสำเร็จของตนหรือไม่

นอกจากนี้ การให้สื่อมวลชนมี
 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยา
 พัฒนาการเด็กและครอบครัว ว่าวัยไหน
 จะมีความคิดอ่านอย่างไร จะกระทบ
 กระเทือนใจกับเรื่องอะไรบ้าง ปัญหาที่
 อาจเกิดขึ้นกับเด็กจากข้อมูลข่าวสารที่
 เด็กได้รับมีอะไรบ้าง และการนำเสนอข่าว
 สารนั้น อย่างไรจึงจะพอดี ไม่เป็นการ
 ละเมิดสิทธิเด็ก เนื้อหาเหล่านี้ควรมี
 อยู่ในหลักสูตรทางด้านสื่อสารมวลชน
 และในการจัดอบรมนักข่าวสื่อมวลชนทุก
 แขนง

สิ่งที่สำคัญเหนือความรู้ความเข้าใจ
 เรื่องดังกล่าว ก็คือสำนึกของสื่อมวลชน
 ที่มีต่อเด็กและเยาวชนหากตระหนักดีว่า
 เด็กคือบุคคลที่สื่อมวลชนให้ความ
 ค้ำครองและปกป้อง ความร่วมมือเพื่อ
 แสวงหาความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจน
 แนวปฏิบัติที่สร้างสรรค์ ที่ก่อให้เกิดผล
 ดีต่อเด็กและสังคมโดยรวม ก็จะเกิด
 ขึ้นในสถาบันสื่อมวลชน

และเมื่อนั้นเราคงจะไม่ได้ยิน
 เสียงที่ว่า "เด็กกำลังถูกทำร้ายซ้ำอีก
 ครั้งจากนักข่าว" อีกต่อไป

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ต้องการทราบเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับประวัติส่วนตัวและความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว ตลอดจนบทบาทในการรับรู้ต่อการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน คำถามแต่ละข้อไม่ได้วัดว่าผู้ตอบเป็นคนดีหรือเป็นคนไม่ดี อีกทั้งไม่ได้วัดว่าตอบผิดหรือตอบถูก คำถามของทุกคนจะถูกนำมาพิจารณา โดยคำตอบใดๆ ที่คุณตอบจะไม่มีผลเสียหายต่อคุณ ดังนั้นจึงขอให้คุณตอบตามความจริง รวมทั้งระบุชื่อของคุณในกระดาษคำตอบ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการทวนนับจำนวนและเจ้าหน้าที่จะสามารถอธิบายคำถามบางข้อให้คุณเข้าใจได้ หากคุณตอบข้อนั้นไม่ได้เนื่องจากไม่เข้าใจคำถาม

ตัวอย่าง

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องสี่เหลี่ยมด้านหน้าคำตอบที่ตรงกับตัวคุณ

1. คุณเคยซื้อหนังสืออ่านเองบ้างหรือไม่

ตามตัวอย่าง คุณกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหน้าคำว่า "ซื้อ" แสดงว่าคุณเคยซื้อหนังสือมาอ่านนั่นเอง

คำแนะนำในการตอบคำถาม

1. ก่อนตอบคำถามกรุณาอ่านคำอธิบายเกี่ยวกับวิธีการตอบให้เข้าใจ คำถามข้อใดที่คุณไม่เข้าใจโปรดขอให้เจ้าหน้าที่ผู้แจกแบบสอบถามอธิบาย
2. ในแต่ละข้อ ขอให้คุณเลือกคำตอบที่ตรงกับคำตอบของคุณที่สุดคำตอบเดียว ยกเว้นคำถามระบุให้เลือกมากกว่านั้น
3. หากคุณลังเล เพราะคำตอบที่มีอยู่ไม่ตรงกับคำตอบในใจของคุณ โปรดเลือกคำตอบที่ใกล้เคียงกับความรู้สึกของคุณที่สุด

4.คำถามบางข้อ เปิดโอกาสให้คุณตอบคำตอบอื่น ที่ไม่ตรงกับคำตอบที่กำหนดให้ ดังนั้นถ้าคุณ
อ่านคำตอบทั้งหมดแล้ว พบว่าคำตอบเหล่านี้ ไม่ตรงกับคำตอบในใจคุณเลย ให้กาเครื่องหมาย ✓
ในช่องหน้าข้อ "อื่น" และอธิบายคำตอบของคุณลงในช่องว่างด้านหลัง เช่น

หนังสือประเภทที่คุณอ่านบ่อยๆ คือ อะไร

- หนังสือพิมพ์
- นิตยสาร
- นิยายหรือเรื่องสั้น
- อื่นๆ เช่น.....

5.ในการตอบคำถามทุกข้อ โปรดระลึกเสมอว่าคำถามทั้งหมดเป็นการถามถึงเหตุการณ์ที่
ผ่านมา ที่คุณดำเนินชีวิตอยู่ในปัจจุบัน

6.โปรดตอบคำถามให้ครบทุกข้อ

แบบสอบถาม

เรื่อง

การรับรู้ของเยาวชนในเขตชุมชนคลองเตยเกี่ยวกับบทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ ในการชักจูง
เยาวชน ไปสู่การสร้างพฤติกรรมเบี่ยงเบน

ชื่อผู้ตอบ.....

ชื่อเจ้าหน้าที่ผู้แจกแบบสอบถามหรือผู้สัมภาษณ์.....

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1

โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องสี่เหลี่ยมหน้าข้อที่ตรงกับตัวคุณ

1.เพศ ชาย หญิง

--	--	--

สำหรับ
เจ้าหน้าที่

2.อายุ 14-15 ปี 15-16 ปี

16-17 ปี 17-18 ปี

3.เคยเข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิดวงประทีปหรือไม่

เคยเข้าร่วม ไม่เคยเข้าร่วม

4. ความสัมพันธ์ทางด้านสถาบันทางสังคม

รักใคร่กันมากที่สุด รักใคร่กันมาก รักใคร่ปานกลาง ไม่สนิทเท่าไร ห่างเหิน

พ่อแม่หรือ
ผู้ปกครอง

พี่น้อง

เพื่อนที่โรงเรียน

เพื่อนละแวก

เดียวกัน

ครูอาจารย์

มูลนิธิดวงประทีป

5..การศึกษาในปัจจุบัน

ไม่ได้เรียน/ไม่จบ ป.4 ป.4-ป.6

ม.1-ม.3 สูงกว่า ม.3

6.เขตที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน

- หมู่บ้านพัฒนา 70 ไร่ ชุมชนคลองเตยลึก 1-3
- ชุมชนคลองเตยลึก 4-6 ชุมชนคลองเตยใน 1

7. สถานภาพทางครอบครัว

- พ่อแม่อยู่ด้วยกัน พ่อแม่แยกกันอยู่
- พ่อแม่หย่าร้าง อื่นๆ ระบุ.....

8.ฐานะทางบ้าน

- ก่อหนี้ล้มล้มและขาดแคลน
- พอกินพอใช้
- เหลือกินเหลือใช้

9. วิธีการใดที่พ่อแม่ของคุณใช้กับคุณบ่อยที่สุด เมื่อท่านไม่พอใจในสิ่งที่คุณกระทำ

- พุดจาตักเตือนคุณดีๆ หรือถ้าหากจำเป็นจะลงโทษพอเป็นพิธี โดย การอธิบาย
ด้วยเหตุผลเสียก่อน
- คุณค่าด้วยถ้อยคำที่รุนแรงโดยไม่มีการให้เหตุผลใดๆ
- คำว่าและลงโทษอย่างรุนแรงตามอารมณ์ของตนเอง
- อื่นๆ โปรดระบุ.....

10. วิธีการใดที่ครูอาจารย์ที่โรงเรียนใช้กับคุณบ่อยที่สุด เมื่อท่านไม่พอใจในสิ่งที่คุณกระทำ

- พุดจาดักเตือนคุณเค็ฯ หรือถ้าหากจำเป็นจะลงโทษพอเป็นพิธิ โดย การอธิบาย ด้วยเหตุผลเสียก่อน
- คุณค่าด้วยด้อยค่าที่รุนแรงโดยไม่มีกรให้เหตุผลใดฯ
- คำว่าและลงโทษอย่างรุนแรงตามอารมณ์ของตนเอง
- อื่นๆ โปรดระบุ.....

11.เมื่อเวลาคุณมีปัญหานักใจ ไม่สบายใจ คุณจะแก้ไขอย่างไร(ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- ปรึกษาพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง
- ปรึกษาพี่หรือน้อง
- ปรึกษาครูที่โรงเรียน
- ปรึกษาเพื่อน
- ระบายอารมณ์หรือพยายามลืมโดยการดูหนัง ฟังเพลง ดูโทรทัศน์หรืออ่านหนังสือ
- เก็บความไม่สบายใจไว้คนเดียว
- ทำกิจกรรมอื่นๆ เช่น.....

12.เมื่อคุณต้องการตัดสินใจ สิ่งที่คุณจะทำ คือ

- ปรึกษาพ่อแม่หรือผู้ปกครอง
- ปรึกษาพี่หรือน้อง
- ปรึกษาเพื่อน
- ปรึกษาครูที่โรงเรียน

- ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้
- ตัดสินใจด้วยตนเอง
- อื่นๆ เช่น.....

13. เมื่อคุณมีเวลาว่าง คุณจะใช้เวลาว่างของคุณไปกับ

- คุยกับพ่อแม่หรือผู้ใหญ่คนอื่นในครอบครัว
- ไปหาเพื่อนหรือโทรศัพท์คุยกับเพื่อน
- แวะไปคุยหรือช่วยงานครูที่โรงเรียน
- เปิดโทรทัศน์ ฟังวิทยุ อ่านหนังสือหรือไปดูหนัง
- คุยกับพี่ๆ น้องๆ
- ไม่ทำอะไรเลย
- ทำกิจกรรมอื่นๆ.....

14. ปกติคุณเคยอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทเหล่านี้หรือไม่

	อ่าน	ไม่เคยอ่าน
หนังสือพิมพ์	☐	☐
นิตยสาร	☐	☐
หนังสือการ์ตูน	☐	☐

หนังสือทางเพศ

15. สิ่งที่คุณต้องการอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์มากที่สุดคืออะไร

ชอบมากที่สุด ชอบ ปานกลาง ชอบน้อย น้อยที่สุด

เรื่องที่ทำให้สาระความรู้ เช่นข่าว สารคดี

เรื่องสำหรับเด็ก เช่นการ์ตูน

เรื่องตลกขบขัน เมาสมอง

เรื่องชีวิตแบบผู้ใหญ่

เรื่องเกี่ยวกับอารมณ์ที่ให้อารมณ์ทางเพศ

เรื่องสงคราม การต่อสู้ การใช้อาวุธ

เรื่องลึกลับเขย่าขวัญ

เรื่องตื่นเต้นระทึกใจเช่นการผจญภัย กีฬา

เรื่องความบันเทิงเช่นดนตรี ดารา

ตอนที่ 2

16. ปกติเมื่อคุณซื้อสื่อสิ่งพิมพ์คุณนิยมอ่านส่วนใดของสื่อสิ่งพิมพ์(เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

เนื้อหาของสื่อสิ่งพิมพ์ที่นำเสนอ

รูปภาพประกอบที่สื่อสิ่งพิมพ์นำเสนอ

บทแสดงความคิดเห็นที่สื่อสิ่งพิมพ์นำเสนอ

อื่นๆ ระบุ.....

17. เมื่อคุณอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ ปกติคุณจะใช้สถานที่ใดเป็นที่อ่านสื่อสิ่งพิมพ์(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ที่โรงเรียน

ห้องสมุดในชุมชน

ร้านขายหนังสือ

ร้านเช่าหนังสือ

ที่บ้าน

อื่นๆ โปรดระบุ.....

18. เมื่อคุณเลือกอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ คุณคิดว่าจะได้รับความรู้จากสื่อสิ่งพิมพ์ที่คุณอ่านหรือไม่

ได้รับความรู้มาก

ได้รับความรู้ปานกลาง

ได้รับความรู้น้อย

19. คุณคิดว่า การที่คุณได้อ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในหลายๆประเภท จะทำให้คุณมีความรู้สึกและความเชื่อต่อสื่อสิ่งพิมพ์ มากเพียงใด

มีผลอย่างมากที่สุด มีผลมาก มีผลปานกลาง

มีผลน้อย ไม่มีผลเลย

20. คุณคิดว่าสื่อสิ่งพิมพ์มีผลในการสร้าง ความรู้สึกและความเชื่อถือทำให้เกิดการละเมิดกฎหมายหรือละเมิดศีลธรรมหรือไม่

มีผลอย่างมากที่สุด มีผลมาก มีผลปานกลาง

มีผลน้อย ไม่มีผลเลย

21. คุณเคยมีเพื่อนกระทำความผิดละเมิดกฎหมายหรือละเมิดศีลธรรมหรือไม่

เคย ไม่เคย

22. คุณเคยอ่านสื่อสิ่งพิมพ์แล้วรู้สึกว่าตัวเอกในเรื่อง มีชีวิตที่คล้ายหรือเหมือนคุณหรือไม่

เคยบ่อยมาก เคยเป็นบางครั้ง ไม่เคยเลย

23. คุณเคยอ่านเนื้อหาของข่าวหรือภาพประกอบเกี่ยวกับ ภาพนางแบบที่ใส่เสื้อผ้าไม่มิดชิด หรือใส่ชุดว่ายน้ำ กอดฉันทน์ข่าวที่เกี่ยวกับการประกอบอาชญากรรม ยาเสพติด การล้วงละเมิดทางเพศ ในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐหรือไม่

เคยบ่อยครั้ง เคยเป็นบางครั้ง ไม่เคยเลย

24. คุณเคยอ่านสนใจเนื้อหาของข่าว หรือภาพประกอบเกี่ยวกับภาพนางแบบที่ใส่เสื้อผ้าไม่มิดชิด หรือใส่ชุดว่ายน้ำ กอดฉันทน์ข่าวที่เกี่ยวกับการประกอบอาชญากรรม ยาเสพติด การล้วงละเมิดทางเพศ ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ หรือไม่

เคยบ่อยมาก เคยเป็นบางครั้ง ไม่เคยเลย

25. คุณเคยอ่านใน กอดฉันทน์เสพสมบัติสม หรือกอดฉันทน์ตอบปัญหาทางเพศกับหมอนพพร ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ หรือไม่

เคยบ่อยมาก เคยเป็นบางครั้ง ไม่เคยเลย

26. คุณเคยอ่านในหน้าที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ ภาพนางแบบที่ใส่เสื้อผ้าที่ไม่มีมิดชิด หรือใส่ชุดว่ายน้ำ คอลัมน์ข่าวที่เกี่ยวกับการประกอบอาชญากรรม ยาเสพติด การฉ้อโกงฉ้อโกงทางเพศในหนังสือพิมพ์ข่าวสดหรือไม่

เคยบ่อยมาก เคยเป็นบางครั้ง ไม่เคยเลย

27. คุณเคยอ่านในหน้าที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการโฆษณา ด้านสถานบริการทางเพศในหนังสือพิมพ์สยามกีฬารายวันหรือไม่

เคยบ่อยมาก เคยเป็นบางครั้ง ไม่เคยเลย

28. คุณเคยอ่านหรือสนใจในหน้าที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการโฆษณา ด้านสถานบริการทางเพศ ในหนังสืออมวสยามรายวันหรือไม่

เคยบ่อยมาก เคยเป็นบางครั้ง ไม่เคยเลย

29. คุณเคยอ่านหรือสนใจในหน้าที่มีเนื้อหา หรือภาพนางแบบ ที่ใส่เสื้อผ้าที่ไม่มีมิดชิด หรือใส่ชุดว่ายน้ำในนิตยสารทีวีพูลหรือไม่

เคยบ่อยมาก เคยเป็นบางครั้ง ไม่เคยเลย

30. คุณเคยอ่านหรือสนใจในหน้าที่มีเนื้อหา เกี่ยวกับเรื่องรักๆใคร่ๆในนิตยสารคู่สร้างคู่สมหรือไม่

เคยบ่อยมาก เคยเป็นบางครั้ง ไม่เคยเลย

31. คุณเคยอ่านหรือสนใจ ในหน้าที่มีเนื้อหาหรือภาพนางแบบ ที่ใส่เสื้อผ้าที่ไม่มีมิดชิดหรือใส่ชุดว่ายน้ำของนิตยสารคาราบันเทิงหรือไม่

เคยบ่อยมาก เคยเป็นบางครั้ง ไม่เคยเลย

32. คุณเคยอ่านในหน้าที่มีเนื้อหาหรือภาพนางแบบ ที่ใส่เสื้อผ้าที่ไม่มีมิดชิด หรือใส่ชุดว่ายน้ำ
ของนิตยสารลารากาพยนตร์ หรือไม่

เคยบ่อยมาก เคยเป็นบางครั้ง ไม่เคยเลย

33. คุณเคยอ่านในหน้าที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องรักใคร่ๆ นิตยสารชีวิตรัก หรือไม่

เคยบ่อยมาก เคยเป็นบางครั้ง ไม่เคยเลย

34. คุณเคยอ่านในหน้าที่มีเนื้อหาหรือภาพนางแบบ ที่ใส่เสื้อผ้าที่ไม่มีมิดชิด หรือใส่
ชุดว่ายน้ำในนิตยสารอาชญากรรม หรือไม่

เคยบ่อยมาก เคยเป็นบางครั้ง ไม่เคยเลย

35. คุณเคยอ่านในหน้าที่มีเนื้อหาหรือภาพนางแบบ ที่ใส่เสื้อผ้าที่ไม่มีมิดชิด หรือใส่
ชุดว่ายน้ำในนิตยสาร 191 หรือไม่

เคยบ่อยมาก เคยเป็นบางครั้ง ไม่เคยเลย

36. คุณเคยอ่านในหน้าที่มีเนื้อหาหรือภาพนางแบบ ที่ใส่เสื้อผ้าที่ไม่มีมิดชิด หรือใส่
ชุดว่ายน้ำในนิตยสารชีวิตต้องสู้หรือไม่

เคยบ่อยมาก เคยเป็นบางครั้ง ไม่เคยเลย

37. คุณเคยอ่านในเนื้อหาเกี่ยวกับการแสดงลักษณะอนาจาร ทะเลิงทะเลินของ
เด็กชายจอมขี้เล่น ในหนังสือการ์ตูนชินจังจอมแก่นหรือไม่

เคยบ่อยมาก เคยเป็นบางครั้ง ไม่เคยเลย

38. คุณเคยอ่านในเนื้อหาเกี่ยวกับชายหนุ่ม ซึ่งพานพบกับประสบการณ์ทางเพศที่มา
ในรูปแบบต่างๆ อยู่ตลอดเวลาในหนังสือการ์ตูนเรื่องวิแมนหรือไม่

เคยบ่อยมาก เคยเป็นบางครั้ง ไม่เคยเลย

39. คุณเคยอ่านในเนื้อหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ ระหว่างหนุ่มสาวในระหว่างวัยเรียน ในหนังสือการ์ตูนเรื่องทัชหรือไม่

เคยบ่อยมาก เคยเป็นบางครั้ง ไม่เคยเลย

40. คุณเคยอ่านในเนื้อหาเกี่ยวกับการต่อสู้กำลังที่รุนแรง ซึ่งอยู่ในหนังสือการ์ตูนเรื่อง หมัดเทพเจ้าดาวเหนือหรือไม่

เคยบ่อยมาก เคยเป็นบางครั้ง ไม่เคยเลย

41. คุณเคยอ่านในเนื้อหาเกี่ยวกับการแสดงลักษณะอนาจาร ทะเลาะทะเล้นของ ชายหนุ่มจอมขี้เล่น ในหนังสือการ์ตูน โททาโร่หรือไม่

เคยบ่อยมาก เคยเป็นบางครั้ง ไม่เคยเลย

42. คุณเคยอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทปลูกใจเสือป่าที่ประกอบด้วย หนังสือ นิตยสาร พอกเกตบุค หรืออัลบั้มภาพ ที่มีเนื้อหาหลักเรื่องเพศ ประกอบไปด้วยเนื้อหาที่เป็นนวนิยาย เรื่องสั้น คอลัมน์ตอบปัญหาทางเพศ คอลัมน์เล่าประสบการณ์ทางเพศ พร้อมด้วยการเสนอ ภาพนางแบบ ซึ่งถ่ายภาพในลักษณะเปลือยหรือเป็นภาพการมีเพศสัมพันธ์หรือไม่

เคยบ่อยมาก เคยเป็นบางครั้ง ไม่เคยเลย

43. หากคุณเคยอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทปลูกใจเสือป่า ตามข้อที่ 39 คุณเคยอ่านหนังสือ อะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า คำตอบ)

นวลนาง นางแบบ ไทยเพลย์บอย
 หนุ่มสาว เพ็ญพิภคร์ สาวชาสุระ
 อื่นๆ ระบุ.....

44. คุณเคยเห็นเพื่อนคุณ อ่านสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสารที่มีเนื้อหาช่วยอารมณ์ หรือสื่อสิ่งพิมพ์ ที่เป็นการสนองความต้องการทางเพศหรือไม่

เกือบอย่างมาก เห็นเป็นบางครั้ง ไม่เคยเห็น

45. หากคุณอ่านสื่อสิ่งพิมพ์มาถึง ในขณะที่ตัวเองของเรื่องกำลังเสพยาเสพติด คุณมีความสนใจ และต้องการอยากลองกับตัวคุณบ้างหรือไม่

ต้องการ ไม่ต้องการ ไม่แน่ใจ

46. จากข้อที่ 45 หากเป็นเพื่อนคุณ คุณคิดว่าเพื่อนคุณจะมีความสนใจและมีความต้องการอยากลอง กับตัวเองหรือไม่

ต้องการ ไม่ต้องการ ไม่แน่ใจ

47. หากคุณอ่านสื่อสิ่งพิมพ์มาถึง ในขณะที่ตัวเองของเรื่องกำลังลักขโมยของ ในห้างสรรพสินค้า คุณมีความสนใจและต้องการอยากจะลองกับตัวคุณหรือไม่

ต้องการ ไม่ต้องการ ไม่แน่ใจ

48. จากข้อที่ 47 หากเป็นเพื่อนคุณ คุณคิดว่าจะมีความสนใจและต้องการ ที่อยากจะลองลัก ขโมยของในห้างสรรพสินค้าหรือไม่

ต้องการ ไม่ต้องการ ไม่แน่ใจ

49. คุณเคยมีความสนใจที่จะซื้อสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทปกดูใจเสื่อป่าหรือสื่อสิ่งพิมพ์ที่เป็นการสนอง ความต้องการทางเพศหรือไม่

เกือบอย่างมาก เป็นบางครั้ง ไม่เคยเลย

50. หากคุณมีเวลา ส่วนใหญ่จะไปซื้อสิ่งพิมพ์กับใคร

ไปคนเดียว

ไปกับเพื่อน

ไม่เคยซื้อ

51. หากคุณมีสิ่งพิมพ์ ประเภทนิตยสารที่มีเนื้อหาช่วยคุณมารมณืทางเพศหรือสิ่งพิมพ์ ที่เป็นการสนองความต้องการเกี่ยวกับทางเพศ คุณคิดว่าหนังสือเหล่านี้มีประโยชน์ต่อคุณ หรือเพื่อนของคุณหรือไม่

มีประโยชน์

ไม่มีประโยชน์

เฉยๆ

52. คุณคิดว่าจะเป็นการผิดปรกติหรือไม่ หากคุณหรือเพื่อนซื้อสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสารที่มีเนื้อหา ช่วยคุณมารมณืทางเพศหรือสิ่งพิมพ์ที่เป็นการสนองความต้องการทางเพศอ่าน

เป็นเรื่องปรกติ

ผิดปรกติ

ไม่แน่ใจ

53. คุณเคยอ่านสิ่งพิมพ์ต่างๆ แล้วเกิดรู้สึกหวาดกลัวเกิดความวิตกกังวล หดหู่ไม่สบายใจหรือไม่

เคยบ่อยมาก

เคยเป็นบางครั้ง

ไม่เคยเลย

54. เมื่อคุณอ่านสิ่งพิมพ์มาถึงบทเข้าพระเข้านางการแสดงความรักระหว่างหนุ่มสาว คุณมีความ สนใจและต้องการ โอกาสเช่นนั้นเกิดขึ้นกับตัวคุณบ้างหรือไม่

ต้องการ

ไม่ต้องการ

ไม่แน่ใจ

55. จากข้อที่ 54 คุณคิดว่าหากเป็นเพื่อนคุณอ่านสิ่งพิมพ์ ตัวเขาจะมีความสนใจและต้องการ โอกาสเช่นนั้นกับตัวเองหรือไม่

ต้องการ

ไม่ต้องการ

ไม่แน่ใจ

56. คุณเคยนำลักษณะของตัวละครในสิ่งพิมพ์ที่คุณเคยอ่านมาใช้ เป็นอารมณ์โกรธ โมโหหรือ ก้าวร้าว เวลามีปัญหากับครอบครัวหรือที่โรงเรียน โดยเฉพาะการเข้าใจกันระหว่างพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ หรือพี่น้องหรือไม่

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

ประวัติผู้เขียน

นายวรเชษฐ หอมจันทร์ เกิดวันที่ 2 ตุลาคม พ.ศ.2515 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชาได้ ในปี พ.ศ.2537 เริ่มทำงานครั้งแรกที่บริษัทไทยแปซิฟิก จำกัด ในตำแหน่งผู้สื่อข่าวประจำกระทรวงคมนาคม กับหนังสือพิมพ์ไทยไฟแนนเชียล หลังจากนั้นในปี พ.ศ.2538 ได้เข้าทำงานที่บริษัทคู่แข่ง จำกัด ในตำแหน่งผู้สื่อข่าวประจำกระทรวงคมนาคม ต่อมาได้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาวารสารสนเทศ สาขาวิชาหนังสือพิมพ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

